

ת"פ (באר שבע) 59003-05-24 - מדינת ישראל נ' מחמד כמאלת ע"י

ת"פ (באר-שבע) 59003-05-24 - מדינת ישראל נ' מחמד כמאלת ע"י מחוזי באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 59003-05-24

מדינת ישראל

נגד

מחמד כמאלת ע"י

ב"כ עו"ד תאמר אסאדי

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[12.03.2025]

כבוד השופט אלון גביזון

ע"י ב"כ עו"ד ערן צרויה

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון:

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בנשיאה והובלה של נשק וחלק לא מהותי שלא כדין - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
 2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 30.04.24, בשעה 15:46, או בסמוך לכך, הנאשם נשא והוביל אקדח חצי אוטומט מסוג GLOCK תוצרת ארה"ב, מודל GEN19 4, קליבר 9 מ"מ פאראבלום, מספר סידורי 812 AGEX ומחסנית הכוללת 4 כדורים 9 מ"מ (להלן: "האקדח, המחסנית והתחמושת"), בעסק לשטיפת מכונות, בכביש הראשי בשכונה 2, בעיר רהט (להלן: "העסק").
- במועד ובמקום לעיל, הגיעו שוטרים על מנת לחפש את הנאשם. כשהבחין הנאשם בשוטרים, מיד קפץ הנאשם מחלון העסק והחל בריצה מהירה כשהוא נושא ומוביל את הנשק המחסנית והתחמושת, בכוונה להימלט ולהכשיל את השוטרים מלמלא את תפקידם כחוק. השוטרים שהגיעו למקום החלו במרדף אחר הנאשם. במהלך בריחתו, ובהגיע הנאשם לשביל דרך, הסמוך לבית 147 בשכונה 2, זרק הנאשם את האקדח, המחסנית והתחמושת אל חצר בית 147, בו באותה העת שהה פעוט כבן שנתיים (להלן: "הפעוט") שראה את האקדח והרימו בידיו, כשהדק האקדח במצב דרוך.
- השוטר שרדף אחר הנאשם קפץ מיד מעל הגדר לתוך בית 147, והוציא מידיו של פעוט, את האקדח, המחסנית והתחמושת.

3. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש. נוכח גילו של הנאשם עתרו הצדדים לקבלת תסקיר שירות המבחן. תסקיר שירות המבחן:

4. בתסקיר שירות המבחן מיום 14.01.25 פורטו נסיבות חייו של הנאשם והרקע האישי והמשפחתי שלו. הנאשם יליד 2005, כבן 19, רווק. טרם מעצרו התגורר הנאשם עם משפחתו בעיר רהט ועבד בשטיפת רכבים. בשנת 2020 אובחן כחולה במחלת הסוכרת ונמצא במעקב רפואי ונוטל טיפול תרופתי קבוע. משפחת מוצאו מונה זוג הורים ושמונה ילדים בטווח הגילאים 19-35, כאשר הנאשם הנו "בן הזקונים". אביו בן 65 עובד בתחום הירקנות ואמו בת 50 אינה עובדת. אחיו הגדולים של הנאשם נשואים ומנהלים אורח חיים מתפקד. הנאשם מסר כי יחסיו עם בני משפחתו תקינים אך שירות המבחן התרשם כי הוריו מעורבים באופן מצומצם בחייו ואינם מעורים בסביבתו החברתית.

הנאשם סיים 11 שנות לימוד, שלל בעיות משמעת ותאר כי לאחר התפשטות נגיף הקורונה והסגרים שבאו בעקבותיהם התקשה לגייס כוחות לשוב ללימודים. עם סיום לימודיו עבד בעבודות מזדמנות שונות ובהן שטיפת רכבים. הנאשם נעדר עבר פלילי.

בהתייחס לעבירה בה הורשע, שיתף הנאשם כי באותה עת עבד בשטיפת רכבים ובמהלך עבודתו אחד מבעלי הרכבים ביקש ממנו להוציא את האקדח מהרכב ולהביאו אליו. לדבריו באותה עת הגיעה למקום משטרה והוא חש פחד ועל כן ברח מהמקום. הנאשם הדגיש כי ככלל מנהל אורח חיים חיובי ונמנע ממעורבות בפלילים או קשרים שוליים. עוד צוין בתסקיר כי הנאשם הצטער על מעורבותו בעבירה ומסר לשירות המבחן כי התקשה לסרב לבקשתו של האדם שכן היה מדובר באדם מבוגר והוא נוהג לכבד מבוגרים ממנו. במהלך מעצרו מזה כשמונה חודשים, חשב על התנהלותו וכיום מבין שעליו להציב גבולות לאחרים. עוד מסר כי במהלך מעצרו שולב בקבוצות טיפוליות המתקיימות באגף ונמצא בקשר מעקבי עם עו"ס האגף. לדבריו עם סיום ריצוי המאסר בכוונתו להשתלב בתעסוקה בתחום המחשבים ולקדם עצמו.

שירות המבחן התרשם מצעיר נעדר עבר פלילי אשר עצור לראשונה בחייו ונראה כי מעצרו הממושך, לראשונה בחייו, וההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו מהווים עבורו גורם מרתיע ומציב גבול לעתיד. עוד התרשם שירות המבחן כי במסגרת מעצרו הסתייע בגורמי הטיפול ונראה כי מתחרט על מעשיו ומצליח להתייחס לדרכים אדפטיביות לפעולה בעתיד.

כגורמי סיכון מנה שירות המבחן את קשייו של הנאשם לגייס כוחות בתחום הלימודי, העדר דמות בוגרת ומכווניה בתא המשפחתי, קווי אישיות ילדותיים ובלתי בשלים התואמים את גילו הכרונולוגי והעדר כלים ומיומנויות להתמודדות עם מצבי חיים שונים.

במכלול המתואר התרשם שירות המבחן ממוקדי סיכון בעניינו של הנאשם להישנות התנהגות עוברת חוק והעריך כי המשך שילובו בטיפול במסגרת שב"ס עשוי לסייע בצמצום הסיכון.

לאור האמור, המליץ שירות המבחן על הטלת עונש מוחשי שיחדד חומרת מעשיו וזאת בנוסף למאסר על תנאי כענישה מרתיעה צופה פני עתיד.

עוד ביקש שירות המבחן כי בית המשפט יורה לגורמי הטיפול בשב"ס לבחון התאמתו לטיפול ובהמשך לתכנית רש"א המיועדת לצעירים שריצו עונש מאסר בפועל. ראיות וטיעונים לעונש:

5. במסגרת הראיות לעונש הגישה המאשימה סרטון ממצלמת גוף של השוטר שגב וקנין המתעד את חלקו האחרון של האירוע המפורט בכתב האישום המתוקן (ת/3).

6. במסגרת הראיות לעונש הגישה ההגנה סיכום מידע רפואי של הנאשם (נ/1 ו-נ/2).

7. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים לעונש בכתב והשלים טיעונו בעל פה. נטען כי מתחם העונש ההולם לעבירה שביצע הנאשם בנסיבותיה, נע בין 40 לבין 60 חודשי מאסר בפועל וכי יש להשית על הנאשם עונש מאסר בשליש התחתון של המתחם, אך לא בתחתית, לצד מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

ב"כ המאשימה סקר את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, בכללם הגנה על שלום הציבור וביטחון והשמירה על הסדר הציבורי, והוסיף כי במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים בעוצמה רבה.

ב"כ המאשימה עמד על החומרה היתרה הכרוכה בעבירות בנשק, הפנה לפסיקה רלוונטית וטען כי בשים לב למועד ביצוע העבירה חל בעניינו תיקון 140 לחוק העונשין הקובע עונש מינימום לעבירות בנשק.

ב"כ המאשימה סקר פסיקה רלוונטית (ת/2) וטען כי מתחם העונש ההולם בעניינו גבוה מהרגיל וזאת בשים לב לנסיבות החמורות הקשורות לביצוע העבירה.

ב"כ המאשימה פרט נסיבות ביצוע העבירה והדגיש כי הנאשם נשא והוביל נשק טעון בתחמושת, דרוך ומוכן לירי בטבורה של עיר ולאור יום. הנאשם נמלט מהשוטרים שהגיעו לעצור אותו והשליך את הנשק אל חצר בית, כאשר הדק האקדח במצב דרוך. הנשק מצא דרכו לידיו של פעוט כבן שנתיים שאחז בנשק בידיו ורק בזכות ערנותו של השוטר נמנעו אבדות בנפש.

עוד הוסיף ב"כ המאשימה כי חומרת העבירה בענייננו נלמדת גם מהעובדה שהנאשם ניסה להימלט ולמלט את האקדח שברשותו ולא נענה לקריאות השוטרים לעצור. בברירתו, כשברשותו אקדח טעון, העמיד בסכנה את השוטרים וככל שהיה מצליח בברירתו היה הנשק ממשיך לסכן את הציבור.

עוד נטען כי האירוע המפורט בכתב האישום המתוקן ממחיש את הסכנה הטמונה בעבירות בנשק, שהפכה למוחשית ומידית, שכן במעשיו הוביל הנאשם לכך שהאקדח הגיע לידיו של פעוט.

ב"כ המאשימה טען כי יש לזקוף לזכותו של הנאשם הודאתו במיוחס לו, חיסכון בזמן השיפוטי, גילו הצעיר והיותו נעדר עבר פלילי. אך לצד זאת עמד על הצורך בהרתעת היחיד וציין המלצות שירות המבחן לפיהן יש להטיל על הנאשם עונש מוחשי אשר יחדד לו חומרת מעשיו. כמו כן, ביקש ב"כ המאשימה לתן משקל משמעותי לשיקולי הרתעת הרבים, בין היתר, בשים לב למציאות הביטחונית בתקופה הנוכחית.

8. ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל- 27 חודשי מאסר וביקש לחרוג מהמתחם לקולא מטעמי שיקום ולאור נסיבותיו האישיות של הנאשם ומצבו הבריאותי.

ב"כ הנאשם הגיש פסיקה עדכנית הרלוונטית לעניין מדיניות הענישה הנוהגת (נ/3) וטען כי הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה עוסקת במקרים שאינם דומים לענייננו, וזאת בשים לב לסוג הנשק, כמותו ונסיבותיו של העושה. נטען כי הנאשם צעיר כבן 20, היה בן 19 במועד ביצוע העבירה, נעדר הרשעות קודמות, לקח אחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה, הביע צער וחרטה על מעורבותו בביצוע העבירה, הודה וחסך זמן שיפוטי. הנאשם, המאובחן כחולה סוכרת ומקבל טיפול תרופתי קבוע (נ/1 ו-נ/2), הנו הצעיר במשפחה המונה 8 נפשות, גדל במשפחה נורמטיבית ללא מעורבות בפלילים. ב"כ הנאשם טען כי אחיו של הנאשם שירת בצה"ל וכי עובר לביצוע העבירה ניהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי ועבד בשטיפת רכבים.

הסנגור ציין כי מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם מבין את הפסול במעשיו, שולב במסגרת מעצרו בקבוצות טיפוליות, הסתייע בגורמי הטיפול ותקופת מעצרו היוותה עבורו גורם מרתיע. שירות המבחן התרשם כי המשך טיפול במסגרת שב"ס עשוי לצמצם הסיכון.

ב"כ הנאשם הוסיף כי נוכח התסקיר החיובי והתהליך השיקומי שעבר הנאשם בין כותלי הכלא יש לסטות לקולא ממתחם העונש לו עתר, והוסיף כי ניתן לסטות ממתחם זה אף משיקולי צדק בשים לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם ומצבו הבריאותי.

9. הנאשם אמר כי הוא מצטער על מעשיו ומסר כי הנשק נמסר לו על ידי אחר במהלך עבודתו בשטיפת הרכבים שאמר לו גם לברוח עם האקדח. לדבריו הופתע מהגעת השוטרים ולכן ברח ולא העלה בדעתו שילד בן שנתיים יתפוס את האקדח. דיון והכרעה:

10. הנאשם הורשע בעבירות בנשק לאחר שנשא והוביל אקדח חצי אוטומטי טעון במחסנית עם כדורים. קביעת מתחם העונש ההולם:

11. בהתאם לסעיף 40 בלחוק העונשין, עקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה, ויש לבחון קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיה ובמידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

12. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לסעיף 40 ג לחוק עונשין, יש לבחון את הערכים החברתיים שנפגעו מהעבירה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת, והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

13. בנוסף ובשים לב לכך שעבירות בנשק הוכרו כ"מכת מדינה", וביתר שאת במגזר הערבי, קביעת מתחם העונש ההולם צריכה להיעשות גם בזיקה לענישה המרבית שקבע המחוקק, ובענייננו 10 שנים. לעניין זה יפים דברי כבוד השופט שטיין בע"פ 147/21 מ"י נ' ירין ביטון (14.02.2021):

- "עונשי מאסר מרביים אינם באים לקבוע אך ורק את גבולה העליון של סמכות הענישה שבידי בתי המשפט. עונשים כאמור מבטאים את רמת הענישה הראויה במקרים החמורים ביותר של ביצוע העבירה שבה עסקינן, ומהם ניתן וראוי לגזור את מתחם העונשים עבור מקרים פחות חמורים... מובן מאליו הוא, שגזירה כאמור אינה נעשית בדרך של התאמה מתמטית. מדובר אך ורק בזיקה עניינית לחומרת העבירה, כפי שנקבעה על ידי המחוקק שאת דברו אנו מקיימים. הקפדה על זיקה כאמור היא חלק מהבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, אשר נעשתה בגדרו של תיקון 113 לחוק העונשין...".
- הערכים החברתיים שנפגעו:
14. בביצוע העבירה ובנסיבותיה פגע הנאשם בעוצמה גבוהה בערכים המוגנים, ובכללם שמירה על החיים והגוף, ביטחון הציבור והסדר הציבורי.
- יודגש כי עבירות בנשק פעמים רבות מהוות הקדמה או חלק מביצוע עבירות נוספות. ניסיון החיים מלמד כי אדם לא נושא נשק לא חוקי, לא כל שכן נשק טעון כבענייננו, אלא לשם הגשמת ביצוע עבירות נוספות. מדיניות הענישה הנוהגת:
15. נוכח הסיכון הפוטנציאלי לשלום הציבור הדגיש בית המשפט העליון את הצורך בהחמרה בענישה בעבירות בנשק השונות ואת החומרה הרבה שבביצוע עבירות אלה. לעניין זה ראה ע"פ 6383/21 קרייף נ' מדינת ישראל (13.02.2022):
- "בפסיקה הובהר שוב ושוב בשנים האחרונות כי הענישה בעבירות נשק צריכה להיות מחמירה. לצערנו מספרן והיקפן של עבירות אלה גדלים בשנים האחרונות. פגיעתו הרעה של הנשק אינה תחומה לסביבה העבריינית. לא פעם נפגעי העבירה נקלעים למקום במקרה, ואינם קשורים למעגל עברייני כלשהו. כל חטאו של נפגע עבירה, לפעמים, הוא בכך שיצא מביתו ובחר להסתובב ברשות הרבים... יש לקשור אפוא מלחמת חורמה על עבירות הנשק למיניהן, וגם על בית המשפט לתרום את חלקו למלחמה זו באמצעות ענישה הולמת ומרתיעה. לא פעם נקבע כי יש להחמיר בענישה בגין עבירות נשק, ולהעניק משקל מרכזי לשיקול של הרתעת הכלל".
16. נוכח המציאות הקשה השוררת בישראל, בהיטשטש הגבולות בין הפלילי לבין הלאומני, כשהאחד מזין את השני, לעבירות בנשק נודעת חומרה מיוחדת. לעניין זה ראה ע"פ 2564/19 אזברגה נ' מדינת ישראל (18.07.2019):
- "בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה במיוחד לשלום הציבור וביטחונו הטמונה בנשיאה והחזקה של נשק. הדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית שבה נשק בלתי חוקי עשוי לשמש הן לפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני הן לפעילות עבריינית... לפיכך, קיימת בפסיקה מגמת החמרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות נשק תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהן; וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוען. ברירת המחדל בעבירות נשק היא אפוא מאסר בפועל גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי...".
- וראה ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן (19.01.14):
- "עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות...".
- וראה גם ע"פ 5832/24 מוחמד מיזערו נ' מדינת ישראל (06.03.25):
- "עבירות הנשק אף הן פשו ופשוטו ברחובות ישראל והיו למכת מדינה. עבירות אלו מהוות סכנה ממשית לסדר הציבורי ולתחושת הביטחון הכללית כשלעצמן, והן קרקע פורייה לעבירות נוספות (ע"פ 5681/23 חווא נ' מדינת ישראל, פסקה 13 [נבו] (20.12.2023)). בהתאם, עבירות אלו נושאות חומרה נוספת עת הן מתרחשות בלב מרקם החיים העדין, מחמת פוטנציאל הנזק הרב לשלום התושבים, באופן העלול להותיר הרס רב בערי מדינת ישראל ויישוביה (ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, פסקה 17 [נבו] (5.11.2019))."

למרבה הצער, עבירות הנשק על גווניהן, מגיעות לפתחו של בית המשפט כבדרך שגרה - כהשתקפות של מגמת האלימות והפשיעה באמצעות כלי נשק ההולכת וגואה בחברה הישראלית אף היא. כמענה להתפשטות תופעה זו, בית משפט זה שב והבהיר כי נדרשת ענישה מוחשית שתרחיק את עברייני הנשק מהחברה לפרק זמן משמעותי, על ידי השמתם מאחורי סורג ובריוח (ע"פ 2165/23 מדינת ישראל נ' בלאל, פסקה 9 [נבו] (4.5.2023)). גם המחוקק הביע את סלידתו הערכית מעבירות אלו ואת עמדתו ביחס למדיניות הענישה הראויה באמצעות חקיקת תיקון מס' 140, במסגרתו נקבע עונש מזערי לחלק מעבירות הנשק (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח 2938).

17. בזיקה לאמור אדרש למדגם של הפסיקה הנוהגת תוך שאציין כי בהבניית שיקול הדעת אין הכוונה לעריכת ממוצע סטטיסטי של טווחי ענישה. קשת הענישה בפסיקה רחבה ותלויה בנסיבותיו של המקרה הקונקרטי ובפרמטרים שונים, ובכללם התכנון והתעוזה שבמעשים, סוג הנשק (ארוך/קצר) וכמות התחמושת, משך ואופי הנשיאה וההובלה, מטרת ביצוע העבירה, פוטנציאל הסיכון והתממשותו וקיומן של עבירות נלוות. בענייננו יש לבצע את ההבחנה הנדרשת לקולא ולחומרא:

א. בע"פ 5856/22 טאיע סויטאת נ' מדינת ישראל (21.03.2023) נדחה ערעורו של נאשם על הכרעת הדין וגזר הדין בעניינו. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של נשיאה והובלת נשק ואביזר לנשק שלא כדין לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. הנאשם נסע עם אדם אחר כשהוא נושא אקדח מסוג FN ובמחסנית ריקה. כאשר הגיע הרכב למחסום משטרת עזר הנהג את הרכב, הנאשם יצא מהרכב והחל להימלט מהמקום ונתפס בחלוף מרדף קצר, שבמהלכו השליך את האקדח. על הנאשם הוטלו 28 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

ב. בע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.2022) התקבל ערעור המדינה על קולת עונשו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של נשיאת נשק שלא כדין, לפי סעיפים 144(ב) רישא וסיפא, לחוק העונשין, וכן בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובכניסה ושהייה בישראל בניגוד לחוק. הנאשם תושב הרש"פ, נשא אקדח פאראבלום חצי אוטומטי עם מחסנית וכדורים תואמים. כאשר נהג הרכב התבקש לעצור לבדיקת שוטרים, יצא הנאשם מהרכב, כשהוא נושא עמו את הנשק, והחל להימלט מהשוטרים. אחרי שנתפס נאבק בשוטר ולבסוף, נעצר בעזרת שני שוטרים נוספים והנשק שהיה בחזקתו נתפס. בית המשפט העליון קבע כי מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגיר בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בפועל וציון כי בעדר נסיבות מיוחדות לחומרא או לקולא סביר להטיל על נאשם כאמור 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, שהוא כפל העונש שהוטל על הנאשם בערכאה הדיונית (ת"פ (מחוזי חיפה) 19130-12-21). מאחר ועסקינן בערכאת ערעור נמנע בית המשפט מלמצות את הדין עם הנאשם, נעדר עבר פלילי, והעמיד תקופת המאסר בפועל על 28 חודשים לצד עונשים נלווים.

ג. בע"פ 5522/20 נזאר חלייחל נ' מדינת ישראל (24.2.2021) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות בנשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין. הנאשם ושניים מחבריו נסעו בשעת לילה ברחובות הכפר עכברה, כאשר הנאשם נושא עמו כלי-נשק. בשלב כלשהו הגיעו השלושה לשביל עפר שבפאתי הכפר, שם ובסמוך לבתי מגורים, נורו שני כדורים מכלי-הרכב, באמצעות כלי-הנשק הנזכר. השלושה המשיכו לשוטט במכונית בדרכי הכפר, עד בואם לחניון הממוקם בסמוך למסגד, שם ביצע מי מנוסעי הרכב ירי אוטומטי באוויר, ולאחר זמן-מה בוצע ירי נוסף. סך הכל, נורו כ-20 כדורים באזור המסגד. בשלב זה, הבחין הנאשם בכוחות משטרה קרבים, ונמלט ברגל מן המקום, תוך שהוא משליך את כלי-הנשק במנוסתו. בסופו של דבר הגיע לבית שכניו, שם הסתתר עד שנעצר. בית המשפט המחוזי בת"פ (מחוזי נצרת) 62717-07-19 קבע מתחם עונש ההולם הנע בין 24-48 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 36 חודשי מאסר בפועל והופעל עונש מאסר על-תנאי בן 5 חודשים כך שסה"כ הוטלו עליו 41 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס בסך של 5,000 ₪.

ד. בת"פ (מחוזי באר שבע) 3384-12-23 מדינת ישראל נ' עווד אבו סבית (14.11.2024) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות בנשק (הובלה ונשיאת נשק) לפי סעיף 144(ב) רישא+ סיפא לחוק העונשין. הנאשם התהלך בשטח פתוח בקרב יישוב כשהוא נושא ומוביל אקדח חצי אוטומטי מסוג MAB מודל PA-15 שבתוכו מחסנית מלאה ב-10 כדורים של 9 מ"מ. במסגרת פעילות משטרתית יזומה נעצר הנאשם בשטח הפתוח ובחיפוש על גופו אותר הנשק כשהוא מוסלק בתוך מכנסיו. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 22 ובין 36 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה וקנס. על הנאשם, צעיר, נעדר עבר פלילי, הוטלו 25 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה וקנס בסך 8,000 ₪.

ה. בת"פ (מחוזי חיפה) 25546-11-23 מדינת ישראל נ' ג'מאל מחמיד (25.03.2024) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות נשק (נשיאה והובלה) לפי סעיף 144(ב) רישא+סיפא לחוק העונשין. הנאשם נסע הנאשם מבית קפה בכפר מועאוויה לכיוון ביתו בכפר עם שניים נוספים, כשהוא נושא ומוביל, בלא רשות על פי דין, אקדח חצי אוטומטי מסוג Glock, אשר מסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם, ובתוכו מחסנית ריקה המתאימה לאקדח. הנאשם נשא את האקדח והמחסנית על גופו, בתחתוניו. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 לבין 40 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל לצד מאסרים מותנים וקנס בסך 4,000 ₪.

ו. בת"פ (מחוזי חיפה) 48069-09-23 מדינת ישראל נ' מוחמד רוביע (04.03.2024) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות בנשק (החזקה ונשיאה), לפי סעיף 144(א) (רישא וסיפא) וסעיף 144(ב) (רישא וסיפא) לחוק העונשין. הנאשם שהה ברכב, בכיכר "המעין" ביישוב נחף עת שהחזיק באקדח חצי אוטומטי ובו מחסנית מתאימה ובה 15 כדורים. כאשר הבחין בניידת משטרה קרבה לכיכר, יצא מהרכב בו שהה, כשהוא נושא עליו את הנשק והמחסנית, ברח מהשוטרים למרחק של כ-200 מטר ואז נתפס על ידי השוטרים. בסמוך לתפיסתו השליך הנאשם את הנשק מעבר לחומת בית סמוך. נקבע כי מתחם הענישה הראוי נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם צעיר נעדר עבר פלילי הוטלו 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪.

ז. בת"פ (מחוזי חיפה) 26552-06-23 מדינת ישראל נ' מחאג'נה (07.03.2024) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירה לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא + 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין וכן בהפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. הנאשם שהה בשכונת מגוריו כשהוא מחזיק ונושא אקדח חצי אוטומטי ברטה (BERETTA) כשהוא טעון במחסנית מתאימה בתוכה ארבעה כדורים. במהלך חיפוש משטרתי בשכונה בה התגורר הנאשם, הבחין הנאשם בשוטר מתקרב לכיוון המקום בו שהה והחל להימלט רגלית מהמקום, בעודו נושא את הנשק. השוטר רץ בעקבות הנאשם וקרא לו "משטרה". במהלך המרדף, הנאשם השליך את הנשק והמשיך לרוץ עד שנעצר על ידי שוטר אחר. במסגרת ההסדר הוסכם כי נשיאת האקדח היתה קצרה ורגעית. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 22 לבין 44 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. על הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, הוטלו 22 חודשי מאסר בפועל לצד מאסרים מותנים וקנס בסך 2,500 ₪.

ח. בת"פ (מחוזי באר שבע) 54230-03-21 מדינת ישראל נ' קוצאי שליבי (23.05.2022) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות של הובלת נשק ותחמושת, לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא בחוק העונשין, שיבוש הליכי משפט, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, ונהיגת רכב ללא פוליסת ביטוח תקפה. הנאשם שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה, נהג בטרקטורון, כשברשותו שני אקדחים, האחד אקדח חצי אוטומטי מסוג סטאר, עם מחסנית בתוכו, והשני אקדח גז/זיקוקים/הזנקה מסוג CARRERA שהוסב לירי תחמושת קליעית ובכוחו להמית, עם מחסנית בתוכו ושלושה כדורי אקדח. שוטרי מג"ב הבחינו בנאשם נוהג ללא קסדה והתקרבו אליו לצורך ביצוע בדיקה שגרתית. הנאשם הבחין בהם והחל לחמוק מהם בנסיעה לכיוון מרחב שטחי אש בצאלים. באותה עת התרחש בשטחי האש תרגיל צה"לי שהופסק למשך כשעתיים כדי למנוע פגיעה בנאשם. בשלב מסוים הוזעק למקום מסוק משטרתי אשר איתר את הנאשם וכרז לו לעצור. הנאשם לא שעה לקריאה והמשיך לנסוע בתוך שטחי האש. בהמשך, המסוק הכווין את כוחות המשטרה אל הנאשם והוא נעצר. במסגרת ההסדר הסכימו הצדדים על טווח ענישה שחלקו העליון 5 שנות מאסר בפועל. על הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, הוטלו 48 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, פסילה וקנס בסך 10,000 ₪. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

18. נסיבות ביצוע העבירה בענייננו חמורות במיוחד ורק בזכות תושייתו של השוטר האירוע לא הסתיים בעוד כתבה בעיתון בדבר מותו הטרגי של פעוט מנשק לא חוקי במגזר הערבי. צודק ב"כ המאשימה כי המתואר בכתב האישום ממחיש הלכה למעשה אודות הסכנות הטמונות בעבירות בנשק בכלל ובעבירת הנשיאה והובלה בפרט.

19. הנאשם נשא והוביל אקדח טעון עם מחסנית ובה ארבעה כדורים ובאופן המאפשר שימוש מידי וחוזר בכלי הנשק. יוער כי עסקינן באקדח תקני, חצי אוטומט מסוג GLOCK טעון בכדורים.

20. כמצוין בכתב האישום, הנאשם נשא את האקדח בשעת הצהריים ובאופן המלמד שאינו חושש מגורמי אכיפת החוק.

21. אם לא די באמור, הנאשם נשא את האקדח בטבורה של עיר תוך שהגדיל באופן משמעותי את פוטנציאל הפגיעה בחפים מפשע.

22. חומרה רבה יש ליתן לעובדה כי הנאשם הסלים התנהגותו עת החל בבריחה כשהוא נושא ומוביל את הנשק הטעון בכוונה להימלט ולהכשיל את השוטרים שהגיעו למקום והחלו במרדף אחריו. מדובר אפוא בנשיאה והובלה מתמשכת של כלי הנשק תוך שהנאשם מסכן גם את שלום השוטרים שרדפו אחריו מחשש לפליטת כדור. אמנם הנאשם לא הורשע בעבירה נוספת בשל בריחתו מהשוטרים, אך ברי כי בבריחתו מהשוטרים הוסיף "חטא על פשע", ניסה לחמוק מאחריות למעשיו, ביטא זלזול בגורמי אכיפת החוק ובנוסף העצים את הסיכון הכרוך בנשיאה והובלה של אקדח טעון.
23. אם לא די באמור, הנאשם המשיך להסלים התנהגותו, להחמירה ולהעצימה כאשר במטרה למלט עצמו, לא היסס לזרוק את האקדח הטעון לתוך חצר בית. ניכר כי מבחינת הנאשם "המטרה מקדשת את האמצעים" וזאת גם במחיר סיכון חייו של אחר. ברי כי זריקת אקדח טעון יכולה היתה להוביל לפליטת כדור ולפגיעתו של עובר אורח או להגעתו לידיים לא נכונות.
24. האירוע בענייננו הגיע לשיא חומרתו כאשר בחצר אליה זרק הנאשם את האקדח, שהה פעוט כבן שנתיים, שראה את האקדח, הרימו בידיו וזאת כשהאקדח במצב דרוך. כאמור רק תושייתו ונחישותו של השוטר שרדף אחר הנאשם, קפץ מעל הגדר לתוך הבית, והוציא מידיו של הפעוט את האקדח הטעון והדרוך, מנעו אסון. צפייה בסרטון שבתקליטור ת/3 מבעיתה וממחישה את הסכנה המידית והגדולה בה נמצאו הפעוט והשוטר (ואף ילדים נוספים שהיו בחצר) עת הפעוט החזיק בידו האקדח הדרוך.
25. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה בענייננו כמפורט לעיל, הרי שפוטנציאל הפגיעה בחפים מפשע או חלילה קטילת חיים גבוה במיוחד. צודק ב"כ המאשימה כי בשים לב לעובדות כתב האישום אין עסקינן בסכנה אמורפית או כללית כי אם בסכנה מוחשית, ספציפית ומידית.
26. הגם שכתב האישום המתוקן לא נתן לכך ביטוי, ניתן לשער בנקל אודות האימה והפחד שאירוע קשה כבענייננו מטיל על הורים לילדים והפגיעה האנושה בתחושת הביטחון האישי. יוער כי במעשיו פגע הנאשם לא רק במרחב הציבורי כי אם גם במרחב הפרטי - חצר בית מגורים שאמורה להיות סביבה בטוחה ומוגנת.
27. מכל המקובץ לעיל ולאחר שעיינתי גם בפסיקה אליה הפנו ב"כ הצדדים, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירה שביצע הנאשם בנסיבותיה, נע בין 36 ל- 54 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה וקנס.
- אדגיש כי עסקינן בעבירה של נשיאה והובלה של אקדח טעון שבנסיבות ביצוע העבירה שבענייננו הגיעה לכדי סכנה מוחשית ומידית לפעוט, שוטרים ועוברי אורח תמימים, ועל מתחם העונש ההולם לבטא חומרה מוגברת זו. אשר לרכיב הקנס - מאחר ובבסיס עבירת הנשק עומד גם אינטרס כלכלי, על הענישה לכלול גם קנס כספי שימנע כל טובת הנאה מעבריינין ויהפוך את העבירה ללא כדאית מבחינה כלכלית.
- ההגנה לא המציאה אסמכתאות אודות מצבו הכלכלי של הנאשם ומשפחתו, אך בשים לב לגילו הצעיר ניתן להניח כי הפרוטה אינה מצויה בכיסו. יחד עם זאת, מצבו הכלכלי של נאשם הינו אחד השיקולים אך לא היחיד בקביעת מתחם הקנס ההולם וגובה הקנס. שיקולי הרתעת הרבים, כמו גם הרתעת הנאשם תומכים בענישה כלכלית משמעותית בעבירות בנשק המצטרפת לענישה מאחורי סורג ובריח.
- לאור האמור, ולאחר שעיינתי בפסיקה, הנני קובע כי מתחם הקנס ההולם בענייננו נע בין 6,000 ל- 12,000 ₪. גזירת העונש:
28. בגזירת העונש המתאים לנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. כידוע ענישה הינה אינדיבידואלית ובמסגרתה יש ליתן את הדעת לגילו הצעיר של הנאשם, יליד 2005 ובמועד ביצוע העבירה היה כבן 19 שנים. כמו כן, ולקולת עונשו של הנאשם נתתי דעתי לעובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי וזוהי לו הסתבכותו הראשונה עם החוק. יחד עם זאת, מאחר ועבירות בנשק מבוצעות גם על ידי צעירים חסרי עבר פלילי, מצאתי שלא ליתן לגילו ולעברו של הנאשם משקל רב. בהקשר האמור לעיל ראה ע"פ 5807/20 שיבלי נ' מ"י (13.12.2020): "עבירות הנשק - חמורות מנשוא; אחריתן - מי ישורנה. ברגיל, כך נקבע לא אחת, גם אם היתה זו פעם ראשונה לנאשם שמעד בעבירות הקשורות בנשק, לא נחמול ולא נכסה עליו; נשלחו למאסר מאחורי סורג ובריח ..."
29. עוד הבאתי בחשבון את הודאתו והיסקוון בזמנו של בית המשפט. כמו כן נתתי דעתי לכך שהנאשם עצור מיום 15.05.24.

30. הנאשם אמנם הביע חרטה על מעשיו אך ניכר כי ביקש לצמצם את חלקו בביצוע העבירה ורואה עצמו קורבן, וכלשונו "... וגם אני קורבן... מישהו שם את האקדח עלי ואמר לי תברח... הגיע אדם לשטוף את הרכב במכון שטיפה ולאחר שהתחלתי לשטוף את הרכב הוא ביקש ממני להביא את האקדח שלו מהאוטו" (עמ' 15 שורות 15-21 לפרוטוקול מיום 13.02.25).
- בהקשר לאמור נתתי דעתי לשיקולי הרתעת היחיד ולהתרשמות שירות המבחן ממוקדי סיכון בעניינו של הנאשם והסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק.
31. עוד נתתי דעתי לשיקולי הרתעת הרבים, המקבלים משנה תוקף שעה שהעבירה בה הורשע הנאשם הוכרזה כ"מכת מדינה". בעניין זה יפים דברי בית המשפט בע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.09.2022):
"בית המשפט שמקל בעונשו של עבריין נשק מכביד על החברה שנאלצת להגן על עצמה - על בניה ובנותיה - מעברייני נשק".
- לעניין המשקל המרכזי שיש ליתן לשיקולי הרתעת הכלל ראה גם ע"פ 6383/21 קריף נ' מ"י המוזכר לעיל.
כפי שציינתי בעבר על בתי המשפט לפעול באמצעות הענישה ושינוי יחסי "סיכוי - סיכון" מכוחו פועל עבריין הנשק ובאופן שהמאזן יטה בבירור לטובת האחרון. בית המשפט חי בתוך עמו, שומע את זעקת הציבור ועליו להעביר מסר חד וברור כי טוב יעשה העבריין הפוטנציאלי כי ירחיק ידו מנשק בלתי חוקי, שאם לא כן ימצא עצמו מאחורי סורג ובריאח ולפרק זמן ממושך.
32. זאת ועוד, ובמסגרת שיקולי הרתעת הרבים יש להעביר מסר ברור ותקיף כי בריחה משוטרים תענה בהחמרת הענישה ובבחינת "ברחת-החמרת". אין לאפשר מצב שבו עבריינים רואים בבריחה דרך "לגיטימית" להתחמק מהשוטרים ומהדין שכן, בריחת העבריין לא רק מסלימה את התנהגותו הפסולה וחושפת אותו לביצוע עבירות נוספות, אלא גם מגבירה ומעצימה את הסיכון הנובע ממילא מעבירת המקור ולעיתים מוסיפה סיכונים נוספים, בכללם סיכון השוטרים ועוברי אורח.
33. בהעדר הליך טיפולי שיקומי מוצע והגם גילו הצעיר של הנאשם, לא מצאתי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, ולעניין זה ראה המלצת שירות המבחן כי דווקא המשך שילובו בטיפול במסגרת שב"ס עשוי לסייע בצמצום הסיכון.
- מצבו הרפואי של הנאשם כמפורט בנ/1 ו-נ/2 יקבל מענה מגורמי הרפואה שבשב"ס.
34. מכל המקובץ ולאחר ששמעתי טיעוני ב"כ הצדדים ולאחר שאיזנתי בין השיקולים השונים אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 42 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, שהנאשם לא יעבור עבירות בנשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין על חלופותיו השונות או עבירה לפי סעיף 340א לחוק העונשין על חלופותיו השונות.
- ג. קנס בסך 8,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 01.09.25.
- לידיעת הנאשם, ניתן יהיה לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.
- ניתן היום, י"ב אדר תשפ"ה, 12 מרץ 2025, במעמד הצדדים.